

РЕШЕНИЕ

№ 5173

гр. София, 25.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 10.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4945** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 12, ал. 4 от Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/.

Образувано е по жалбата на Х. И. И. срещу заповед № СОА 19-РД09-599/25.04.2019г. на кмета на Столична община.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради липса на мотиви и нарушение на материалния закон при издаването ѝ. Твърди се, че в противоречие с приложимите разпоредби на чл. 12, ал.2, т. 2 и ал. 3 от ЗСММ, административният орган не е изложил конкретни съображения за постановената забрана и не я е подкрепил с изискуемите от ЗСММ доказателства за „наличие на несъмнени данни“ за нарушаване или застрашаване на обществения ред, за нарушаване правата на гражданите. Претендира се постановяване на решение за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът - Кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, евентуално неоснователност на жалбата. Твърди неправосубектност на заявителя, респективно жалбоподателя, от една страна, и наличието на данни за съществуващ риск за опазване на обществения ред. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази доводите на страните, прецени събраните доказателства по делото и съотнесе приложимите правни норми, съдът намира жалбата за процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт /определен за организатор, комендант на предвиденото

мероприятие/ с неблагоприятни правни последици, в законоустановения срок по чл. 12, ал. 4 ЗСММ.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство е иницирано от уведомление на Български национален съюз – Е. вх. № СОА19-СГ01-315/25.04.2019г. за провеждане на траурно факелно шествие в памет на ген. Х. Л. по повод 77-годишнина от убийството му, на 22.02.2020г. от 17.00 часа до 21.00 часа. по описан маршрут. Уведомлението е извършено от Х. И. в качеството му на комендант на шествието.

Уведомлението няма данни да е съгласувано с главния секретар на МВР, с главния прокурор на Република България, с председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, респективно с началника на Националната служба за охрана и с главния секретар на МВР.

С писмо вх. № СОА19-ДИ 04-1241/25.04.2019г. директорът на СДВР е изразил становище, че провеждането на такова шествие застрашава обществения ред и на основание чл. 12, ал. 3 във връзка с ал. 2, т. 2 от ЗСММ е предложил мероприятието да се проведе само в частта на ул. [улица], без шествие. С писмото мероприятието било определено като такова с висока степен на обществена опасност, с оглед начина на провеждане на мероприятието, облеклото и групирането на участниците в него, както и с усложнената международна обстановка вследствие притока на мигранти, терористични атаки в някои градове на Европа и ксенофобски прояви в различни части на света.

Административното производство приключило с издаване на оспорената заповед № СОА19-РД09-599/25.04.2019г от кмета на Столична община, с която на основание чл. 12, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от ЗСММ е забранено провеждането на заявеното от Български национален съюз – Е. траурно факелно шествие в памет на ген. Х. Л. на 22.02.2020г.от 17.00 ч. до 21.00 ч. по посочения маршрут. За мотиви за издадената забрана е послужило писмото на директора на СДВР до административния орган /кмета на СО/.

Копие от заповедта било разпоредено да се връчи на директора на \СДВР – за изпълнение, на главен секретар на МВР – за осъществяване на контрол, на главния прокурор на \РБ – за сведение и т.н.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 02.05.2019г.

Изложената фактическа обстановка обосновава следните правни изводи:

Процесната заповед е издадена от компетентен орган / чл. 12, ал 2 от ЗСММ/ - кмета на Столична Община, в изискуемата от закона форма /писмена, с мотиви, съдържащи се в становището на охранителния орган директора на СДВР, възприети от органа като фактическо основание за постановяване на забраната за провеждане на мероприятието/ и при спазване на процесуалните правила /изискващи уведомяване и вземане на становище от органа с правомощия по охрана на обществения ред и сигурността /.

Оспорената заповед, обаче, противоречи на приложимите материалноправни разпоредби, което обуславя незаконосъобразността ѝ.

Съгласно нормата на чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗСММ, визирана като правно основание за издаване на оспорения административен акт, провеждането на събранието, митинга или манифестацията може да бъде забранено от кмета на съответната община при наличие на несъмнени данни, че застрашават обществения

ред в съответното населено място.

Нормата не изисква тълкуване, напротив - ясна, точна и конкретна е, и категорично изисква наличието не на вероятност от нарушаване на обществения ред, като основание за забрана за провеждане на събрание, митинг или манифестация, а наличието на „несъмнени данни“, че заявеното обществено мероприятие застрашава обществения ред в дадено населено място.

По казуса, изложените в писмото на директора на СДВР /л.31/, послужило като фактическо основание за наложената забрана, становища и аргументи, не могат да обосноват констатация за наличието на такива "несъмнени данни". Видно от това становище, директорът на СДВР е приел, че мероприятието следва да се проведе само в частта си по [улица], без шествие, с оглед неговата висока степен на обществена опасност, с начина му на провеждане, облеклото и групирането на участниците в него, както и с усложнената международна обстановка, вследствие притока на мигранти, терористични атаки в някои градове на Европа и ксенофобски прояви в различни части на света.

Изложените мотиви не обосновават категорично извод за приложение на разпоредбата на чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗСММ, т.к. не са налице изискуемите в хипотезата на нормата „несъмнени данни“. Твърденията в писмото – становище за застрашаване на обществения ред, определянето на шествието като мероприятие с висока степен на обществена опасност от страна на директора на СДВР, не са подкрепени с убедителни и годни доказателства за наличие на несъмнени данни. Описаният начин на провеждане на шествието в изтеклите години, характеристиките на облеклото и групирането на участниците в него, визирането на усложнената международна обстановка вследствие притока на мигранти, терористични атаки в някои градове на Европа и ксенофобски прояви в различни части на света не обосновават действителна и още по-малко непосредствена заплаха за застрашаване на обществения ред на територията на Столична община. Твърдените факти и обстоятелства обосновават единствено приложението на чл. 12, ал. 1 от ЗСММ, както сочи и становището на директора на СДВР. "Създаването на условия" за нарушаване на обществения ред, /в каквато насока са мотивите на оспорената заповед/, представлява основание по ал. 1 на чл. 12 от закона кметът на общината да предложи промяна на мястото и времето на провеждане на събранието, митинга или пътя /маршрута/ на движението на шествието /манифестацията/, но не му предоставя права да наложи забрана за тяхното провеждане.

Разпоредената от кмета на СО забрана, с оглед липсата на несъмнени данни за нарушаване на обществения ред, а наличието единствено на опасения за настъпване на такива е нарушение на конституционното право на свободно и мирно събиране и изразяване на събрания и манифестации, на сдружаване по смисъла на чл.43 и чл.44 от Конституцията на РБ, във връзка с чл.11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Ограничителната мярка като настоящата следва не само да е допустима от закона, но и да е необходима и адекватна - да съответства на преследваната от закона цел, съобразно принципа на пропорционалност. В случая, при липсата на категорични данни за реална и сериозна заплаха от нарушаване на обществения ред, наложената ограничителна мярка /забраната/, макар и допустима от закона, се явява несъответстваща на преследваната от закона цел.

Предвид изложените съображения, съдът приема, че процесната заповед е незаконосъобразна като издадена в нарушение на приложимия материален закон и в

противоречие с целта на закона.

Ръководен от гореизложеното, Административен съд София - град, Второ отделение,
50-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № СОА 19-РД09-599/25.04.2019г. на кмета на Столична
община.

ВРЪЩА преписката на Кмета на Столична Община за ново произнасяне по
уведомление на Български национален съюз – Е. вх. № СОА19-СГ01-315/25.04.2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: